

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 18 czerwca 2020 r.

**w sprawie ustawy o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania
lub restrukturyzacji przedsiębiorców**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 28 maja 2020 r. ustawy o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w części wspólnej wyraz „zwanym” zastępuje się wyrazem „zwanemu”;
- 2) w art. 3 w pkt 7 w lit. a:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w przypadku mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, w sytuacji, o której mowa w art. 10 ust. 2:”;
 - b) w tiret pierwszym skreśla się wyrazy „znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej”;
- 3) w art. 3 w pkt 7 w lit. a skreśla się tiret trzecie oraz w lit. b skreśla się tiret szóste;
- 4) w art. 3 w pkt 7 w lit. b:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „i średniego przedsiębiorcy” zastępuje się wyrazami „lub średniego przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej”;
 - b) w tiret trzecim i piątym skreśla się wyrazy „znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej”;
- 5) w art. 5 w ust. 1:
 - a) w pkt 2 skreśla się wyrazy „, z uwzględnieniem ust. 2”;

b) w pkt 3 skreśla się wyrazy „, z uwzględnieniem ust. 2 i 3”;

6) w art. 5 w ust. 3 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) jest to konieczne z powodu zaistnienia wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności, za które przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej nie ponosi odpowiedzialności.”;

7) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej w okresie trwania pomocy na ratowanie, tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego lub pomocy na restrukturyzację nie może korzystać z innej pomocy niż pomoc na ratowanie, tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne, pomoc na restrukturyzację lub pomoc w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorcom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.”;

8) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Maksymalna wysokość wynagrodzenia miesięcznego:

- 1) członków organów nadzorczych,
 - 2) członków organów zarządzających, w szczególności członków zarządów,
 - 3) głównych księgowych,
 - 4) kierowników, w szczególności dyrektorów, tymczasowych kierowników, zarządców komisarycznych i osób zarządzających na podstawie umów cywilnoprawnych,
 - 5) zastępców kierowników, w szczególności zastępców dyrektorów
- przedsiębiorcy, któremu udzielono pomocy, nie może przekroczyć, w okresie od dnia udzielenia pomocy do dnia przypadającego po upływie roku od dnia, w którym upłynął okres na jaki udzielono pomocy, 400% przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r.

poz. 53, 252 i 568).”;

9) w art. 12 w ust. 4:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku powierzenia udzielenia pomocy, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki udziela ARP dotacji celowej z przeznaczeniem na udzielanie pomocy oraz zawiera z nią umowę, która określa w szczególności:”;

b) skreśla się pkt 1,

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) tryb kontroli wykorzystania dotacji celowej.”;

10) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stopa oprocentowania pożyczki, o której mowa w ust. 1, jest nie mniejsza niż wysokość stopy bazowej opublikowanej przez Komisję Europejską na jej stronie internetowej, obowiązującej w dniu udzielenia pożyczki, powiększonej o 4 punkty procentowe.”;

11) w art. 15 w ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Udzielenie pomocy na ratowanie może zostać uzależnione od ustanowienia na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki zabezpieczenia zwrotu tej pomocy, którego wysokość jest uzależniona od rodzaju, stopnia płynności oraz sytuacji finansowo-ekonomicznej proponującego zabezpieczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej.”;

12) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość pomocy na ratowanie jest ograniczona do kwoty niezbędnej do utrzymania działalności operacyjnej, w rozumieniu art. 48b ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, w okresie, na który pomoc została udzielona, jednak nie dłuższym niż 6 miesięcy.”;

- b) w ust. 3 i 4 wyrazy „wysokość pomocy w formie pożyczki” zastępuje się wyrazami „kwota pożyczki, o której mowa w art. 15 ust. 1.”;
- 13) w art. 17 w ust. 1 w pkt 1, w art. 28 w ust. 2 w pkt 1 i w art. 39 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „albo osoby prawnej” zastępuje się wyrazami „, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej”;
- 14) w art. 17 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) określenie wysokości wnioskowanej pomocy na ratowanie;”;
- 15) w art. 17 w ust. 3, w art. 21 w pkt 4 i w art. 28 w ust. 4 wyraz „zwrotu” zastępuje się wyrazem „spłaty”;
- 16) w art. 17 w ust. 4 w pkt 2, w art. 28 w ust. 5 w pkt 2 i w art. 39 w ust. 4 w pkt 2 po wyrazie „przedsiębiorców” dodaje się wyrazy „znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej”;
- 17) w art. 18 w ust. 4 wyrazy „powinien być opatrzone” zastępuje się wyrazami „opatrzone” oraz wyraz „uwierzytelnione” zastępuje się wyrazem „uwierzytelnione”;
- 18) w art. 19 w ust. 6, w art. 43 w ust. 5 w pkt 1 i w art. 44 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „lub ARP” zastępuje się wyrazami „albo ARP”;
- 19) w art. 19 w ust. 8:
a) w pkt 1 skreśla się wyraz „udzielonej”,
b) w pkt 2 wyraz „zwrot” zastępuje się wyrazem „spłata”;
- 20) w art. 20:
a) w ust. 1:
– w pkt 2 po wyrazie „odwołanie” dodaje się wyrazy „do ministra właściwego

do spraw gospodarki”;

- w części wspólnej skreśla się wyrazy „, do ministra właściwego do spraw gospodarki”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Odwołanie od decyzji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wnosi się za pośrednictwem ARP.”;

21) w art. 20:

- a) w ust. 3 po wyrazach „ust. 2” dodaje się wyrazy „, w terminie 60 dni”;
- b) skreśla się ust. 4;

22) w art. 21:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) poddania się kontroli przez ministra właściwego do spraw gospodarki albo ARP na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców w zakresie wykorzystania pomocy na ratowanie zgodnie z jej przeznaczeniem i spełniania warunków, o których mowa w art. 9;”;

b) w pkt 2:

- w lit. b średnik na końcu zastępuje się wyrazem „lub”;
- dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) naruszono warunki określone w art. 9;”;

23) w art. 21 skreśla się pkt 3;

24) w art. 23:

a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „gospodarki” dodaje się wyrazy „albo ARP”;

b) w ust. 2:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „gospodarki” dodaje się wyrazy „albo ARP”;
- w pkt 1 w lit. a po wyrazie „restrukturyzacji,” dodaje się wyrazy „o którym mowa w art. 28 ust. 6;”;

- 25) w art. 23 w ust. 1 w pkt 2 i w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „, o którym mowa w art. 16 ust. 1” zastępuje się wyrazami „określonym w decyzji, o której mowa w art. 19 ust. 7”;
- 26) w art. 28 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) określenie wysokości wnioskowanego tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego;”;
- 27) w art. 28 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Uproszczony plan restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 6, sporządza się wiarygodnie, w sposób wykonalny i w oparciu o realne założenia.”;
- 28) w art. 29:
a) skreśla się ust. 2,
b) w ust. 3:
– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli mikro-, mały lub średni przedsiębiorca, któremu udzielono pomocy na ratowanie, przedłożył do zatwierdzenia uproszczony plan restrukturyzacji minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP, w terminie 5 miesięcy.”;
– w pkt 1 skreśla się wyrazy „w terminie 5 miesięcy”;
- 29) w art. 29 w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „, o którym mowa w art. 30 ust. 2” zastępuje się wyrazami „określonym w decyzji o udzieleniu tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego”;
- 30) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wysokość tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego jest ograniczona do kwoty niezbędnej do kontynuowania działalności przez mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej w okresie, na który ta pomoc została udzielona, jednak nie dłuższym niż 18 miesięcy.”;

31) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Mikro-, mały lub średni przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej, któremu udzielono tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego, jest obowiązany do sporządzania i przekładania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki albo ARP sprawozdań:

- 1) kwartalnych, w terminie 45 dni po upływie kwartału korzystania z tymczasowego wsparcia;
- 2) końcowego, w terminie 90 dni po upływie okresu, na który udzielone zostało tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają dane i informacje o wykorzystaniu tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego, w szczególności o wydatkowaniu środków, które zostały udzielone w ramach tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego i sposobie wdrożenia uproszczonego planu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 28 ust. 6. Minister właściwy do spraw gospodarki, na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej, udostępnia wzory sprawozdań.”;

32) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pomoc na restrukturyzację może być udzielana, jeżeli zastosowanie przez przedsiębiorcę w trudnej sytuacji ekonomicznej scenariusza alternatywnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, bez tej pomocy, nie prowadziło do osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub ten cel osiągnięty byłby w mniejszym zakresie.”;

33) w art. 35 w ust. 5 po wyrazach „ust. 3 pkt 3” dodaje się wyrazy „i ust. 4”;

34) w art. 37 w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wybiera się formę pomocy na restrukturyzację adekwatną do problemu, który ma zostać rozwiązany.”;

35) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Udzielenie pomocy na restrukturyzację w formie pożyczki może zostać uzależnione od ustanowienia na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki zabezpieczenia spłaty tej pomocy, którego wysokość jest uzależniona od rodzaju, stopnia płynności oraz sytuacji finansowo-ekonomicznej proponującego zabezpieczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej.”;

- 36) w art. 38 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Strata rachunkowa oznacza stratę ocenianą w układzie narastającym.”;
- 37) w art. 39 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) określenie wysokości wnioskowanej pomocy na restrukturyzację.”;
- 38) w art. 39 w ust. 1 w pkt 12 po wyrazach „art. 35 ust. 3 pkt 3” dodaje się wyrazy „i ust. 4”;
- 39) w art. 39:
a) w ust. 1 skreśla się pkt 13,
b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. W przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7, wniosek o pomoc na restrukturyzację zawiera oznaczenie podmiotów należących do grupy kapitałowej.
3. Jeśli udzielenie pomocy na restrukturyzację zostało uzależnione od ustanowienia zabezpieczenia, wniosek o pomoc na restrukturyzację zawiera proponowane zabezpieczenie spłaty pomocy na restrukturyzację.”;
- 40) w art. 40 w ust. 2:
a) w pkt 5 po wyrazie „przedsiębiorcy” dodaje się wyrazy „znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej”,
b) w pkt 7 po wyrazie „przedsiębiorcy” dodaje się wyrazy „znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej”;

- 41) w art. 40 w ust. 2 pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) proponowane środki wyrównujące zakłócenia konkurencji na rynku, o których mowa w art. 145 ust. 2–6 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.”;
- 42) w art. 41 w pkt 2 i 3 wyrazy „art. 142 ust. 1 pkt 3 i ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 145 ust. 2–6”;
- 43) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:
„Art. 44a. 1. Przedsiębiorca w trudnej sytuacji ekonomicznej, któremu udzielono pomocy na restrukturyzację, jest obowiązany do sporządzania i przekładania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki albo ARP sprawozdań:
1) kwartalnych, w terminie 45 dni po upływie kwartału korzystania z pomocy na restrukturyzację;
2) końcowego, w terminie 120 dni po upływie okresu, na który udzielona pomoc na restrukturyzację.
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają dane i informacje o wykorzystaniu pomocy na restrukturyzację, w szczególności o wydatkowaniu środków, które zostały udzielone w ramach pomocy na restrukturyzację i sposobie wdrożenia planu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 39 ust. 6. Minister właściwy do spraw gospodarki, na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej, udostępnia wzory sprawozdań.”;
- 44) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie: „Zmiany w przepisach, przepisy epizodyczne i przepis końcowy”;
- 45) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:
„Art. 46a. 1. Do dnia 31 grudnia 2021 r. przez trudności społeczne lub niedoskonałości rynku rozumie się również ryzyko opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej w wyniku

trudności związanych z zaistnieniem epidemii COVID-19.

2. Do dnia 31 grudnia 2021 r. realizacja zadań wynikających z ustawy w zakresie udzielania pomocy przedsiębiorcom znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może być dofinansowana ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695).”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2020 r. Senat rozpatrzył ustawę o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców i uchwalił do niej 45 poprawek.

Poprawka nr 1 koryguje błąd językowy.

Poprawki nr 2, 4, 11, 12, 14, 15, 16, 19, 26, 30, 37 i 40 ujednolicają terminologię ustawy i eliminują wątpliwości interpretacyjne.

Poprawki nr 3, 44 i 45 zamierzają do tego, aby do dnia 31 grudnia 2021 r. realizacja zadań w zakresie pomocy przedsiębiorcom w związku z ich trudnościami spowodowanymi COVID-19 mogła być dofinansowana ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Ponadto w związku z tym, że ustawa nie ma charakteru epizodycznego (nie wiąże się wyłącznie z panującą obecnie epidemią; nie ma charakteru przemijającego), przepisy odnoszące się do epidemii należy zamieścić po przepisach zmieniających, jako przepisy epizodyczne.

Poprawka nr 5 eliminuje wzajemne odesłania pomiędzy przepisami.

W związku z tym, że w art. 5 ust. 3 pkt 3 warunki określone w lit. a i b są alternatywne rozłącznie oraz mając na względzie treść lit. a i b, można dojść do wniosku, że lit. a zawiera się w lit. b. Zarówno bowiem w pierwszym, jak i drugim przepisie warunkiem udzielenia pomocy przed upływem 10 lat od otrzymania poprzedniej pomocy jest wystąpienie okoliczności związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej, za które przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej nie ponosi odpowiedzialności oraz wynikająca z tego trudna sytuacja ekonomiczna przedsiębiorcy, przy czym w lit. b nie stawia się innych warunków (np. upływu czasu od otrzymania poprzedniej pomocy). Oznaczałoby to, że w przypadku gdy pomoc jest konieczna z powodu wystąpienia okoliczności związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej, za które przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej nie ponosi odpowiedzialności można ją będzie otrzymać bez względu na to ile czasu upłynęło od udzielenia poprzedniej pomocy. W trakcie prac nad ustawą w Senacie ustalono jednak, że lit. b „uzupełnia” zasadę sformułowaną w lit. a, tzn. że – co do zasady – pomoc przed upływem 10 lat od otrzymania poprzedniej pomocy będzie przyznawana pod warunkiem spełnienia warunku określonego w art. 5 ust. 3 pkt 3 lit. a, ale

wyjątkowo będzie ona mogła być przyznana również w innych okolicznościach. Mając to na uwadze, należy okoliczności te określić w taki sposób, aby było jasne, że lit. b nie obejmuje swoim zakresem lit. a. W poprawce nr 6 sformułowano te okoliczności (warunek) analogicznie do warunku sformuowanego w art. 14 ust. 2. Ograniczenie w ustawie klauzul generalnych i zwrotów niedookreślonych pozwoli stosującym jej przepisy łatwiej i szybciej wypracować spójną praktykę interpretacyjną, a tym samym wpłynie pozytywnie na funkcjonalność ustawy.

W związku z tym, że art. 21 stanowi o obowiązkach przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc na ratowanie, niezrozumiałe jest dlaczego pkt 3 tego artykułu odnosi się również do przedsiębiorcy korzystającego z tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego lub pomocy na restrukturyzację. Skoro regulacja ma być wspólna dla wszystkich form pomocy powinna być zamieszczona w przepisach ogólnych ustawy (poprawki nr 7 i 23).

Poprawka nr 8 porządkuje przepis określający limit wynagrodzenia kadry zarządzającej przedsiębiorcy, któremu udzielono pomocy, uwzględniając w szczególności, że prezesi i wiceprezesi są członkami zarządów oraz że limit powinien obowiązywać od dnia udzielenia pomocy, a nie zaakceptowania wniosku o udzielenie pomocy.

W związku z zastosowaną w art. 12 techniką legislacyjną nasuwało się pytanie, czy w ust. 3 i 4 tego artykułu mowa jest o tej samej umowie, czy różnych umowach. Wątpliwość wynikała w szczególności z faktu posłużenia się w ust. 4 wyrazami „szczegółowy zakres powierzenia udzielenia pomocy”, co sugerowało, że w przepisie mowa jest o tej samej umowie co w ust. 3. W trakcie prac nad ustawą w Senacie ustalono, że we wskazanych przepisach mowa jest o różnych umowach i w związku z tym, aby wyeliminować wątpliwości uchwalono poprawkę nr 9.

W związku z art. 15 ust. 2 nasuwało się pytanie, o jakiej stopie bazowej mowa jest w tym przepisie. W poprawce nr 10 przyjęto, że chodzi o stopę bazową ogłaszaną przez Komisję Europejską, którą to stopę wykorzystuje się do obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w formie m.in. pożyczek unijnych (zob. np. art. 5 ust. 9 ustawy o restrukturyzacji zadłużenia podmiotów prowadzących gospodarstwa rolne).

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1, w przypadku gdy wnioskodawcą będzie jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej we wniosku o udzielenie pomocy na ratowanie nie będzie trzeba wskazywać imion i nazwisk osób reprezentujących te jednostki.

Mając na uwadze, że nie to było intencją ustawodawcy uchwalono poprawkę nr 13. Analogiczna uwaga dotyczy art. 28 ust. 2 pkt 1 i art. 39 ust. 1 pkt 1.

Poprawki nr 17, 27 i 34 eliminują z przepisów, niepoprawny legislacyjnie, czasownik modalny „powinien”.

Poprawka nr 18 koryguje błędny spójnik. W innych przepisach ustawy, mówiących zarówno o ministrze właściwym do spraw gospodarki, jak i Agencji Rozwoju Przemysłu użyto spójnika alternatywy rozłącznej.

Poprawka nr 20 wskazuje jednoznacznie, że odwołanie od decyzji Agencji Rozwoju Przemysłu wnosi się do ministra właściwego do spraw gospodarki za pośrednictwem tej Agencji. W następstwie zastosowanej w ustawie techniki legislacyjnej pojawiła się bowiem wątpliwość, czy w przypadku odwołania od decyzji nieuwzględniającej wniosku o pomoc, stosowany będzie art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Poprawka dokonuje również korekty redakcyjnej. Opracowując ją uwzględniono sposób sformułowania art. 19 ust. 3 i 4.

Przepisy art. 138 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego określają, jakiego rodzaju rozstrzygnięcia mogą zapaść w administracyjnym postępowaniu odwoławczym. W art. 20 ust. 4 ustawy ustawodawca określił węższy katalog możliwych rozstrzygnięć niż te przewidziane w Kodeksie. Pominięto możliwość uchylecia decyzji i umorzenia postępowania pierwszej instancji w całości albo w części. Wprawdzie potrzeba takiego rozstrzygnięcia w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy wydaje się mało prawdopodobna, niemniej wykluczyć jej nie można. Wprowadzenie odstępstwa od art. 138 § 1 Kodeksu, skutkowało będzie również wątpliwościami co do tego, czy w postępowaniu odwoławczym prowadzonym na podstawie ustawy znajdzie zastosowanie art. 138 § 2 Kodeksu (przepis ten stanowi: „organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy”). Mając na uwadze wyeliminowanie wątpliwości, uchwalono poprawkę nr 21. Założono w niej, że do postępowania odwoławczego prowadzonego na podstawie opiniowanej ustawy znajdzie zastosowanie art. 138 § 1 Kodeksu bez modyfikacji, a w następstwie, że stosowany będzie również art. 138 § 2. Różnica w odniesieniu do rozwiązań kodeksowych sprowadzać się

będzie do wydłużenia do 60 dni terminu na załatwienie sprawy (art. 35 § 3 Kodeksu przewiduje termin miesięczny).

Wprowadzając na etapie prac sejmowych ograniczenia dotyczące wynagrodzeń osób pełniących funkcje zarządcze i nadzorcze u przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc, nie przewidziano „sankcji” za ich naruszenie oraz procedury umożliwiającej weryfikowanie spełniania tego warunku. Co więcej: w ustawie nie ma w ogóle przepisów, które umożliwiłyby ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Agencji Rozwoju Przemysłu kontrolę przedsiębiorcy w zakresie wykorzystywania pomocy. W związku z treścią przepisów o kontroli zawartych w ustawie – Prawo przedsiębiorców, nie da się ich zastosować w odniesieniu do wykorzystania pomocy. Brakuje również przepisów, które umożliwiłyby udzielającym pomocy pozyskanie wiedzy choćby w zakresie tego, jak pomoc jest wykorzystywana. W związku z tym, poprawki nr 22, 31 i 43 dodają do ustawy narzędzia umożliwiające ministrowi właściwemu do spraw gospodarki albo Agencji Rozwoju Przemysłu kontrolę przedsiębiorcy w zakresie wykorzystywania przez niego pomocy zgodnie z przeznaczeniem oraz przestrzegania limitu wynagrodzeń, nakładają na przedsiębiorcę obowiązki w zakresie sprawozdawczości z wykorzystania przez niego pomocy oraz przewidują sankcję na okoliczność nieprzestrzegania przez przedsiębiorcę limitu wynagrodzeń. Proponuje się, aby „sankcją” za naruszenie ograniczenia dotyczącego wynagrodzeń był zwrot kwoty stanowiącej równowartość udzielonej pomocy.

W związku z art. 23 ust. 2 pkt 1 lit. a i art. 29 ust. 2 nasuwało się pytanie, jaka jest relacja pomiędzy tymi przepisami? Mają zbliżoną treść, wydają się dublować, przy czym pierwszy z wymienionych przepisów stanowi, że uproszczony plan restrukturyzacji składa się ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, drugi zaś że ministrowi właściwemu do spraw gospodarki albo ARP. Po drugie, z art. 23 ust. 2 pkt 1 lit. a wynika fakultatywność ubiegania się o tymczasowe wsparcie, zaś z art. 29 ust. 2 obligatoryjność. W tym zakresie przepisów tych nie da się pogodzić. Korekty wymaga też treść art. 29 ust. 3 pkt 2 (brakuje fragmentu przepisu). Uwzględniając powyższe uchwalono poprawki nr 24 i 28.

Przepis art. 16 ust. 1 mówi o maksymalnym okresie pomocy na ratowanie, natomiast termin spłaty pożyczki wynikał będzie z decyzji. Mając to na względzie uchwalono poprawki nr 25 i 29.

Mając na względzie komunikatywność przepisu w aspekcie interpretacyjnym uchwalono poprawkę nr 32. W poprawce tej przyjęto, że warunkiem udzielenia pomocy na

restrukturyzację będzie hipotetyczna nieskuteczność scenariusza alternatywnego (w zakresie realizacji celu, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1) w przypadku zastosowania go bez pomocy. Przepis określający warunek udzielenia pomocy musi być napisany w sposób jednoznaczny tak, aby udzielający pomocy oraz beneficjenci tej pomocy nie mieli żadnych wątpliwości, w jakim przypadku pomoc może być udzielona.

W związku z art. 35 ust. 5 i art. 39 ust. 1 pkt 12 nasuwało się pytanie, czy zgodne z wolą ustawodawcy jest, aby przepisy te nie dotyczyły mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 2. Innymi słowy, czy intencją było, aby w przypadku wyjątkowych okoliczności lub szczególnych trudności udział wkładu własnego takiego przedsiębiorcy nie mógł być niższy niż określony w art. 35 ust. 4. W trakcie prac na ustawą w Senacie uznano, że mikro-, mali i średni przedsiębiorcy muszą być traktowani nie gorzej niż przedsiębiorcy duzi i w związku z tym uchwalono poprawki nr 33 i 38.

W ustawie brakuje przepisu materialnego, który przewiduje możliwość uzależnienia udzielenia pomocy na restrukturyzację w formie pożyczki od ustanowienia zabezpieczenia. Takie regulacje przewidziano w odniesieniu do pomocy na ratowanie i tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego (art. 15 ust. 3 i art. 27). Poza tym, przepisy art. 39 ust. 1 pkt 13 i ust. 3 dublują się, przy czym pierwszy z przepisów sugeruje, że w przypadku pomocy na restrukturyzację ustanowienie zabezpieczenia jest obligatoryjne. Co więcej, przepisy art. 39 ust. 2 i 3 pomimo tego, że są analogiczne do przepisów art. 17 ust. 2 i 3 zostały sformułowane inaczej. Mając to na względzie uchwalono poprawkę nr 35.

W art. 38 ust. 1 zdanie drugie ustawodawca powinien zdefiniować pojęcie „strata rachunkowa”, a nie pojęcie „strata”, którym to pojęciem posłużono się w zdaniu pierwszym wskazanego ustępu (poprawka nr 36).

Poprawka nr 39 ujednotolica przepisy określające treść wniosków o udzielenie pomocy.

W art. 145 ust. 2–6 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne uregulowano problematykę środków wyrównujących zakłócenia konkurencji na rynku, a nie środki mające na celu ograniczenie zakłócania konkurencji (zob. np. art. 36) – poprawka nr 41.

W art. 142 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, odpowiednio, określono jeden z warunków udzielenia pomocy publicznej na restrukturyzację oraz zdefiniowano pojęcie „trudności społeczne lub niedoskonałości rynku”. W przepisach tych

nie ma mowy o środkach wyrównujących zakłócenia konkurencji na rynku. Poprawka nr 42 koryguje błędne odesłanie.